

Rezumat:

“Religiile minore în relațiile internaționale: Cazul Mormonilor în secolele al XX-lea și XXI-lea.”

de Ann M. Hansen

Universitatea Babeș-Bolyai

I. Locul religiei în relațiile internaționale

În oricare context este discutată, oamenii rămân rareori pasivi despre subiectul religiei. Religia influențează demografia, educația, crearea și aplicarea legii, afacerile și finanțele, alimentația, îmbrăcămintea, arta, arhitectura, transporturile – lista este nelimitată. Totuși, în ciuda faptului că 81% din populația lumii promovează aderarea la un tip de credință religioasă, și principalii actori internaționali ai secolelor XX-lea și XXI-lea precum Națiunile Unite, Curtea Internațională de Justiție și Uniunea Europeană consideră religia un factor suficient de important pentru a fi încorporat în cartele lor, legile, politicile internaționale și procesul de luare a deciziilor, savanții în majoritatea disciplinelor de științe sociale au fost în mod tradițional refractari în a recunoaște religia drept un actor legitim sau chiar un factor în problemele naționale și internaționale.

1.1 Relațiile internaționale și religia

Savanții în domeniul Relațiilor Internaționale (RI) au fost în mod deosebit refractari la această idee. Aceasta poate din cauză că încă de la început, domeniul Relațiilor Internaționale a urmat o abordare “iluminată” (seculară), concentrându-se numai pe ceea ce poate fi explicat „în mod rațional” sau demonstrat statistic. Această abordare se reflectă în majoritatea teoriilor formulate și utilizate de savanții în relații internaționale, teorii care exclud elementele credinței religioase sau codurile de conduită însoțitoare care sunt urmate de membrii aderenți la acea religie. Ea este reflectată de asemenea în lipsa literaturii specializate de către savanții RI care abordează problema religiei.

Însăși natura religiei face definirea ei dificilă. Majoritatea definițiilor acceptate la ora actuală și recunoscute de savanții în studii sociale se bazează pe un concept occidental al religiei, limitând astfel definițiile „religiei” la sisteme de credință monoteiste, poate un alt motiv pentru care alte sisteme de credință sunt ignorate de savanții occidentali. Este important de subliniat că o religie nu trebuie să fie organizată formal sau să aibă un lider central pentru a fi considerată o religie. Ceea ce este relevant este modul în care un sistem de credință comun influențează viețile și acțiunile adeptilor săi.

Miliarde de oameni din întreaga lume urmează preceptele unor sisteme religioase bazate pe o credință specifică – “religii” – care influențează puternic comportamentul lor privat și public. Religia afectează modul în care un individ percepe lumea, convingerile sale politice și chiar înclinația unui individ de a folosi violența pentru a soluționa un conflict sau a apăra un principiu. Comportamentul individual reflectă adesea învățăturile religioase, la fel cum face comportamentul colectiv al unui grup. Acest comportament colectiv, la rândul lui, joacă un rol în evenimentele internaționale. Aderarea la coduri religioase de conduită înlocuiește adesea obediența față de regulile societale sau legile naționale.

După cum a arătat istoria, încercările de a impune un set de coduri de comportament religioase unor non-aderenți poate conduce la conflicte care pot deveni internaționale în natură. Nici un continent populat nu a fost scutit de violența inspirată de religie. Violența anti-evreiască de-a lungul secolelor a fost bine documentată și este în creștere. În Statele Unite ale Americii, o țară care încorporează în lege protecția libertății religioase, singura lege din istoria sa care a încurajat și legalizat ținerea și uciderea unui anumit grup de oameni s-a îndreptat împotriva unui grup religios, Mormonii. Cercetarea lui Toft arată că procentul de războaie civile „religioase” s-a ridicat de la 19 procente în anii 1940 la peste 50 procente în anul 2000. Fox a descoperit din punct de vedere statistic că religia ca un element într-un conflict armat major a crescut în lumea întreagă de la 25 procente în 1976 la 60 procente în 2003. Religia afectează de asemenea demografia internațională și crearea și aplicarea legii locale și internaționale. Acest element internațional plasează religia ca actor în sfera Relațiilor Internaționale și ar trebui să fie astfel recunoscută de savanții RI și teoria RI.

1.2 Ipoteza de cercetare

Această disertație dezbate dacă religia este la ora actuală un actor legitim în afacerile internaționale și ar trebui considerată ca atare de domeniul Relațiilor Internaționale. De asemenea analizează dacă excluderea sau minimizarea rolului religiei ca actor expune un punct slab fundamental în paradigmele teoriei RI actuale, mai precis pentru că aceasta ignoră un jucător care a contribuit la dezvoltarea și menținerea “statului”, care este punctul central al teoriei RI.

Este o obligație, așadar, să reevaluăm locul religiei în Relațiile Internaționale. Pentru a consolida cazul de recunoaștere a religiei ca actor, autorul adoptă poziția în care religia poate influența semnificativ națiunile nu numai din cauza conflictelor fizice, ci și prin influența sa asupra vieților și practicilor grupurilor de indivizi care aderă la preceptele religioase, indiferent cât de mare sau mic este acel număr de aderenți. În general, influențele religioase au fost privite ca fiind negative, dar autorul argumentează că influența poate fi pozitivă.

Pentru a demonstra această teorie, autorul a ales să examineze influența unei religii „minoritare” – ai cărei membrii aderenți nu cuprind majoritatea populației în orice țară individuală sau lumea întreagă. Astfel, orice influență pe care religia a avut-o pe plan local sau internațional ar putea fi văzută ca rezultatul preceptelor sale doctrinare și nu din cauză că adepții săi au format o majoritate (fiind capabili astfel să afecte o situație datorită numărului mare). Religia aleasă să servească drept studiu de caz pentru această teorie este Biserica lui Isus Christos a Sfinților din Zilele din urmă sau Biserica “Mormonă” (sau “LDS”) așa cum este cunoscută mai uzual.

II. Capitolul doi: Literatura și Metodologia

2.1 Analiza literaturii

O analiză a literaturii de specialitate oglindește rezistența domeniului Relațiilor Internaționale în ideea religiei ca un actor legitim și relevant. Există o lipsă notabilă de literatură

scrisă pe acest subiect. Dintre savanții care au promovat includerea religiei, numai doi (ambii oameni de știință politici) au studiat rolul religiilor *minoritare* (spre deosebire de religiile *minore*). Atenția ambilor a fost centrată pe rolul religiei în conflicte, și nu rolul unei religii minore sau al unei religii minoritare în alte contexte internaționale.

În literatura de specialitate despre Mormoni și Biserica LDS, aproape toate au abordat fie probleme doctrinare fie istoria Bisericii LDS. Nimic nu a fost găsit despre Mormoni în contextul Relațiilor Internaționale.

Prin urmare, această cercetare umple un gol în literatura ambelor domenii. Ea studiază Biserica într-un context care include aspectele doctrinare și istorice, fără a se concentra exclusiv pe oricare din acestea. Ea studiază Biserica din perspectiva Relațiilor Internaționale, arătând că Biserica lui Isus Christos a Sfinților din Zilele din urmă deja funcționează ca un actor în afacerile internaționale. Ea trebuie recunoscută ca atare.

2.2 Metodologia de cercetare

Pentru a demonstra că o religie minoră ar putea funcționa ca un actor, a fost mai întâi necesar să definim termenii „actor”, „religie”, „religie minoră”, „biserică”, și apoi să examinăm cât de îndeaproape studiul de caz – Biserica Mormonă -- a putut să îndeplinească criteriile cuprinse în definiții. Pentru că nu există un consens academic cu privire la definițiile oricăroră din termenii de mai sus, autorul a examinat definițiile oferite de mai mulți savanți și apoi a amalgamat elementele ideilor lor pentru a crea propriile sale definiții.

Autorul examinează activitățile și programele pe care Biserica LDS (Mormon) le-a inițiat sau în care s-a implicat intens pe plan internațional în secolele al XX-lea și al XXI-lea, pentru a demonstra că o religie – chiar și una considerată “minoră” în termeni de număr – poate într-adevăr avea un impact la nivel local, național și internațional.

2.3 Alegerea „Mormonilor” ca studiu de caz

Încă relativ necunoscută în lume, Biserica lui Isus Christos a Sfinților din Zilele din urmă a fost aleasă ca studiu de caz pentru această cercetare pentru că îndeplinește termenii criteriilor

definițiilor la mai multe niveluri: populația (0,2% din populația lumii), o prezență globală (congregații în 155 țări), o populație eterogenă (nici o identificare etnică/ culturală/ socioeconomică/ politică /lingvistică în orice țară), o infrastructură organizațională formal organizată și un set de precepte doctrinare.

III. Capitolul 3 : Istoria și doctrina Mormonilor

Pentru a explica de ce Biserica Mormonă a ales să fie atât de mult implicată în afacerile internaționale și în special de ce este *capabilă* să facă acest lucru, autorul prezintă o scurtă istorie a Bisericii și preceptelor sale doctrinare cheie. Autorul argumentează că preceptele doctrinare ale Bisericii sunt ceea ce determină Mormonii să se implice atât de activ în proiecte caritabile la niveluri micro și macro, și care furnizează Bisericii resursele și infrastructura pentru a face acest lucru atât de eficient la nivel internațional. Aceleași precepte doctrinare conduc Biserica să investească în instruirea membrilor săi de la vârstă fragedă în abilitățile de leadership, planificare, pregătirea pentru situații de urgență, planificare financiară și implicarea și serviciul comunitar.

IV. Capitolul 4 - Munca umanitară internațională

4.1 Mormonii și munca umanitară

Biserica lui Isus Christos a Sfinților din Zilele din urmă (Biserica LDS sau Mormonă) este proeminentă în comunitatea furnizorilor de servicii de ajutor internațional. Ei lucrează în mod obișnuit împreună cu diverse ONG-uri precum Națiunile Unite și Fundația Bill și Melinda Gates, alte organizații bazate pe credință precum Caritatea Catolică și Ajutorul Islamic, și guvernele individuale. Destinatarii ajutorului Mormon nu sunt Mormonii. Biserica contribuie cu bunuri și bani la eforturile umanitare care echivalează milioane de dolari USD în fiecare an – făcute posibile prin donațiile personale ale Mormonilor din întreaga lume. În plus, membrii Mormonii furnizează mâna de lucru și specialiști tehnici – toți voluntari – pentru a supraveghea că ajutorul este distribuit în mod eficient.

4.2 Întinderea muncii umanitare LDS

Munca umanitară atotcuprinzătoare a Bisericii a fost disproporțională cantitativ cu mărimea sa și clasificarea ca religie “minoră”. Serviciile umanitare LDS au furnizat provizii, echipamente, materiale, servicii și training la aproape fiecare țară din lume, indiferent de starea financiară și înclinațiile politice sau religioase ale țării. *Din 1985 Biserica a cheltuit peste un miliar de dolari USD cu ajutorul umanitar în 167 țări.* Cantitatea și varietatea ajutorului umanitar oferit de Biserică, împreună cu milioane de ore de voluntariat efectuate de voluntarii Mormoni au afectat viețile a milioane de oameni în întreaga lume, atât pe termen scurt cât și pe termen lung.¹

4.3 Inițiative umanitare LDS în curs

Biserica are șase inițiative umanitare majore în curs de desfășurare: Apa curată și salubritatea, Trainingul de resuscitare neonatală, Îngrijirea vederii (inclusiv ochelari și operații chirurgicale), Scaune cu roțile și Ajutoare de mobilitate, Inoculări și Imunizări și Producția de hrană. Fiecare din inițiative este discutată în termenii scopului și implementării sale. Statistici sunt furnizate pentru a arăta scara întinderii inițiativei. Hărțile arată extinderea globală a țărilor destinate și, când este posibil, numărul de oameni care au beneficiat direct. Tabelurile arată modul în care fiecare inițiativă LDSC lucrează să atingă mai multe Obiective de Dezvoltare ale Mileniului stabilite de Națiunile Unite. Exemple individuale ale fiecărei inițiative sunt descrise pentru a arăta latura umană sau cu alte cuvinte, factorul motor pentru care Biserica Mormonă își asumă aceste inițiative. De asemenea se pune accentul pe voluntarii Mormoni și contribuitorii care fac aceste inițiative posibile.

---

¹ “Valori: Ajutor umanitar”, în *Mormon.org*, 2013 <http://mormon.org/values/humanitarian-aid> 10 Septembrie 2013

V. Capitolul cinci: Serviciile de asistență socială, de educație, voluntariat și urgență

Capitolul 5 examinează modul în care preceptele doctrinare ale Bisericii au condus la crearea unuia dintre cele mai eficiente sisteme de asistență socială din lume. El discută modul în care accentul Bisericii pe educația *pentru toți* afectează activitățile sale internaționale, și a condus la crearea Fondului de Educație Perpetuu, conceput să permită Mormonilor din țările în curs de dezvoltare să primească instruire profesională (absolvenții câștigă în medie de 3-4 ori mai mult decât ar câștiga fără educație).

Programul de voluntariat „Mâini de ajutor” și programele de răspuns la urgență ale Bisericii sunt examinate în profunzime. Se arată că accentul Bisericii pe auto-suficiență, pregătire, organizare și serviciu permite Bisericii și membrilor săi să furnizeze servicii într-o măsură neegalată până acum – servicii care au influențat pozitiv viețile a milioane de oameni din întreaga lume, justificând argumentul că Biserica are un rol valid ca și actor în Relațiile Internaționale.

VI. Capitolul șase: Biserica LDS în România

Biserica LDS are o istorie în România care datează de peste o sută de ani. Deși a existat activitate misionară LDS în România la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, între Primul Război Mondial și Revoluția din 1989 Biserica a avut puțin acces la România sau membrii LDS care locuiesc în România. Această situație s-a schimbat dramatic în 1990 când primul ajutor umanitar LDS a sosit în România. În România Biserica LDS a dezvoltat pentru prima dată baza a ceea ce va deveni programe umanitare pe termen lung folosite pe plan internațional. În România Biserica LDS a folosit în mod oficial denumirea de „misionar umanitar”. Povestea Mormonilor în România în multe feluri este istoria microcosmului Bisericii LDS și a serviciului său umanitar în întreaga lume.

Acest capitol discută Biserica LDS în termenii muncii umanitare în România. El arată modul în care munca umanitară LDS de azi a fost influențată de munca sa inițială în România în anii 1990. De asemenea, discută influența primilor misionari umanitari Mormoni asupra

programele legale, educaționale și sociale actuale pentru persoanele cu dizabilități fizice și psihice din România. El arată modul în care legăturile puternice ale României cu ONG-urile internaționale de la Olimpiadele Speciale și alte ONG-uri internaționale au început în 1991 când misionarii umanitari Mormoni au organizat prima Olimpiadă Specială a României.

Autorul discută de asemenea modul în care munca umanitară Mormonă în România a condus la crearea uneia dintre cele mai importante organizații non-profit din lume care furnizează scaune pe roțile în scopuri umanitare, Fundația Wheelchair. Fondată de Kenneth Behring (care nu este Mormon), la momentul acestei lucrări, organizația sa a distribuit 920.000 scaune pe roțile în lumea întreagă.

VII. Capitolul șapte: Concluzii

Capitolul 7 cuprinde rezultatele generale ale cercetării autorului.

7.1 Întrebarea și metodologia de cercetare

Scopul acestei cercetări a fost stabilirea unei fundații rezonabile pentru acceptarea ipotezei că religia ar trebui să fie considerată un actor legitim în domeniul Relațiilor Internaționale. Acest lucru a fost realizat arătând că chiar și o religie minoră (în termenii numărului său de membri și statutul lor minoritar în cadrul unui stat) ar putea influența afacerile internaționale. Biserica lui Isus Christos a Sfinților din Zilele din urmă, mai bine cunoscută sub denumirea de “Biserica Mormonă”, a fost studiul de caz. Autorul a examinat diverse programe ale Bisericii care ar putea califica Biserica ca un actor legitim în afacerile internaționale și prin urmare, în domeniul Relațiilor Internaționale.

7.2 Satisfacerea termenului de “Actor”

Un factor cheie în acceptarea religiei ca actor a fost demonstrarea că o religie – în acest caz, Biserica Mormonă – s-a calificat ca actor. Aceasta s-a realizat prin indicarea modului în care Biserica Mormonă a îndeplinit termenii definiției cuvântului “actor”, așa cum am descris mai jos.

7.2.1 Abilitatea actorului de a utiliza resursele sale (inclusiv organizația și membrii) pentru îndeplinirea obiectivelor sale la nivel internațional. Cercetarea autorului a arătat fără nici o urmă de îndoială că Biserica își folosește miriada sa de resurse pentru a îndeplini obiectivul său de a servi pe cei în suferință din întreaga lume. Acest lucru este posibil datorită bunăvoinței membrilor săi de a dona din propriul lor timp și resurse, o bunăvoință care este manifestarea directă a credinței în doctrinele Bisericii. Drept rezultat, Biserica a putut să utilizeze resursele sale pentru a servi oameni pe fiecare continent populat din lume. Cu alte cuvinte, Biserica ca și actor a demonstrat că este mai mult decât capabilă să folosească resursele sale pentru atingerea obiectivelor la nivel global.

7.2.2 Actionarea la nivel global Cu un număr de 14,8 milioane de membrii în 155 țări, Biserica este o organizație internațională care operează la un nivel global. the Church is definitely a world organization which operates at a global level. Comunitatea de membrii ai Bisericii are reședința în aproape toate țările lumii, necesitând interacțiune oficială între conducerea Bisericii și liderii guvernamentali din acele țări. Cu 179 țări care primesc asistență umanitară din partea Bisericii, chiar și acele țări în care Biserica nu are membrii beneficiază de programe umanitare și de asistență în caz de urgență, operate de Biserică. Conform definiției, faptul că Biserica ca organizație interacționează regulat la nivel oficial cu diverși oficiali guvernamentali și reprezentanți ai ONG-urilor internaționale califică Biserica drept un actor în Relațiile Internaționale.

7.2.3 “Aducerea puterilor lor să salveze lumea” Biserica se califică de asemenea ca un actor pentru că activitățile sale au influențat viețile a milioane de oameni care nu sunt membrii ai Bisericii, acțiuni consecvente cu un actor internațional.

În ultimii treizeci de ani, Biserica lui Isus Christos a Sfinților din Zilele din urmă și-a asumat un rol semnificativ în munca umanitară și asistența socială în caz de urgență în lumea întreagă. Prin munca sa, Biserica a format relații cu guvernele mai multor state și a lucrat în parteneriat strâns cu multe organizații naționale și internaționale. Reputația Bisericii în domeniu este atât de mare încât guvernele contactează uneori Biserica solicitând asistență. Reprezentanții Bisericii participă de asemenea la comitete internaționale care decid politica și fixează standarde pentru anumite tipuri de inițiative umanitare. Literal, milioane de membrii ai Bisericii din

întreaga lume donează bani, expertiză, resurse și timp pentru a ajuta la munca umanitară și de urgență a Bisericii în fiecare an.

Șefii de state, liderii de guverne, liderii religioși și oamenii de afaceri proeminenți și reprezentanții ONG-urilor sunt vizitatori regulați ai sediului central internațional al Bisericii din Salt Lake City în Statele Unite. În plus la ședințele cu cea mai înaltă conducere a Bisericii, vizitele lor includ de obicei tururi ale Centrului Umanitar al Bisericii și Welfare Square, precum și Centrul de Istorie a Familiei Bisericii. Ceea ce descoperă ei acolo se traduce adesea ulterior printr-o mai strânsă cooperare cu Biserica pentru a implementa programe în propriile lor țări. Liderii Bisericii călătoresc regulat în alte țări unde se întâlnesc cu liderii guvernamentali, religioși, educaționali și civici. Aceste vizite pot conduce la mai multe eforturi de cooperare.

În cazul Bisericii, „puterea” sa rezidă în principal în dorința membrilor săi de a asculta de conducerea Bisericii prin servirea altor oameni și structura organizațională care îi ajută să realizeze acest lucru într-un mod eficient. Resursele materiale pe care Biserica le folosește ca parte a acestui serviciu nu ar putea fi adunate niciodată fără voința și participarea voluntară a membrilor săi. Astfel, Biserica, ca un actor, își folosește „puterile” (doctrina, organizația, comunitatea de membri și resursele fizice) pentru a “salva omenirea” prin serviciul său la toți cei în nevoie din întreaga lume.

7.2.4 “În conformitate cu dorințele și credințele lor.” Influența doctrinei Bisericii asupra membrilor săi și acțiunile lor nu pot fi subestimate. Este un factor cheie prin care Biserica a putut deveni un actor internațional cu influență. Preceptele doctrine cheie ale serviciului la alții, obediența față de lideri și lege, importanța familiei, implicarea comunității, conștientizarea politică, eforturile de auto-suficiență, auto-îmbunătățire și dorința de dona timp, talente și resurse, toate contribuie la rolul Bisericii ca și actor în afacerile internaționale și eficacitatea sa. În cazul Bisericii, “dorințele și credințele sale” sunt factorii motivaționali pentru tot ceea ce face. Acest lucru este demonstrat prin faptul că Biserica cheltuie milioane de dolari și ore-persoană în fiecare an în țările fără congregații Mormone și ca să ajute oameni care nu sunt și probabil nu vor fi niciodată Mormoni. Acest lucru explică modul în care Biserica a putut să își ajute proprii refugiați și să înființeze școli, case de rugăciune și infrastructură comunitară chiar dacă nu avea banii ca și organizație în mare parte din primul său secol de existență.

7.3 Rolurile doctrinei și organizației

Biserica a putut avea succes ca și actor internațional datorită (1) naturii doctrinei sale, (2) dorinței membrilor săi de a integra acea doctrină în viețile lor cotidiene și (3) o structură organizațională care facilitează implementarea practică a doctrinei sale în numele celor în nevoie. Toate aceste trei fațete sunt factori integrali în abilitatea Bisericii de a acționa pe plan internațional. Fără utilizarea integrată a celor trei fațete – doctrină, implementare și organizarea – Bisericii i-ar lipsi resursele și forța de muncă pe care se bazează acum pentru a evalua și adresa nevoile la scară internațională.

7.4 Rezumat

Scopul acestei cercetări a fost să demonstreze că religiei trebuie să i se acorde credibilitate ca actor legitim în afacerile internaționale de către domeniul Relațiilor Internaționale. Pentru a demonstra acest lucru definitiv, s-a demonstrat că chiar și o religie “minoră” (“minoră” în termenii numărului de membri) ar putea avea o influență în afacerile internaționale și prin urmare, poate fi considerată un actor internațional în termenii definiției date. Biserica lui Isus Christos a Sfinților din Zilele din urmă („Mormonii”) a fost studiul de caz.

Supoziția autorului că rolul religiei (în special ca actor) a fost ignorat în mare parte de savanții în Relații Internaționale a fost confirmată de penurie literaturii de specialitate disponibilă pe acest subiect. Puținul care s-a scris adresează rolul religiilor principale sau al religiei ca un factor în conflict. Nu s-a scris nimic despre rolul religiilor minore în rolurile internaționale non-conflict. Această cercetare este un prim pas în redresarea acestei lipse.

S-a arătat că studiul de caz – Biserica lui Isus Christos a Sfinților din Zilele din urmă – a îndeplinit fiecare criteriu al definiției specificate al unui “actor” și funcționează într-adevăr ca un actor la nivel internațional. Aceasta se datorează în mare parte influenței doctrinei Bisericii în viețile membrilor săi. Inițiativele umanitare ale Bisericii și activitățile sale de răspuns în caz de urgență din întreaga lume sunt manifestările fizice ale doctrinei la care membrii săi aderă.

Autorul a arătat că programele umanitare, de răspuns la urgență, asistență socială, educație și voluntariat ale Bisericii (multe dintre acestea completează Obiectivele de Dezvoltare

ale Mileniului ale Națiunilor Unite) au fost create ca rezultat al doctrinei religioase Mormone și pot continua să opereze din aceleași motive. Autorul argumentează că din cauză că Biserica lucrează îndeaproape ca și partener al unor ONG-uri majore care sunt recunoscute de savanții RI ca actori legitimi, Biserica ar trebui să primească același statut ca ONG-urile în ochii domeniului Relațiilor Internaționale.

În final, pentru că Biserica lui Isus Christos a Sfinților din Zilele din urmă, o religie “minoră” prin definiție și prin numărul de adepți, se califică ca și actor în Relațiile Internaționale, se presupune că religia însăși – indiferent dacă este majoră sau minoră – trebuie considerată un actor legitim. Atunci, progresia logică este aceea că din cauză că religia poate fi un actor, rolul său și influența sa trebuie să fie studiate mai intensiv decât sunt studiate acum. Acest lucru a fost arătat în mod concludent de către cercetarea autorului.

Cuprins

<u>Cuvinte cheie și Glosar</u>	i
---	---

Capitolul 1: Introducere

1.1 Introducerea temei de cercetare	1
1.2 Definiția „Actorului”	2
1.3 Definiția „Religiei”	3
1.4 Definiția unei “religii minore”	5
1.5 Definiția unei “Biserici”	5
1.6 De ce a fost religia ignorată în Relațiile Internaționale	6
1.7 Evenimente care au condus la schimbări în Percepțiile RI ale religiei ca Actor	8
1.8 Relevanța Religiei în Relațiile Internaționale	13
1.9 Mormonii ca studiu de caz	18
1.10 Scurtă descriere a capitolelor	21

Capitolul 2: Revizia literaturii

2.1 Introducere	24
2.2 O lipsă a literaturii	25
2.3 Huntington	26
2.4 Religia ca și Factor în Conflict	26
2.5 Cercetătorii Religiei ca un Jucător în RI.	27

2.6 Mormonii și Relațiile Internaționale	37
2.7 Implicații	42
2.8 Contribuția cercetării mele	43

Capitolul 3: Cine sunt Mormonii?

3.1 Introducere	45
3.2 Demografia Mormonă	46
3.3. O scurtă istorie a Bisericii Mormone.	50
3.4 Doctrina Mormonă.	54
3.5 Politicile Bisericii Mormone: Serviciul, Obediența și Leadership-ul	68
3.6 Imaginea Mormonilor	73
3.7 Imagini pozitive ale Mormonilor	79
3.8 Reacțiile Bisericii Mormone la imaginile comune.	80
3.9 Concluzia: Cine sunt Mormonii și ce cred ei?	85

Capitolul 4: Munca umanitară

4.1 Introducere	87
4.2 Serviciile umanitare LDS / Caritatea LDS	89
4.3 Inițiative de apă curată.	102
4.4 Trainingul de resuscitare neonatală.	119
4.5 Viziunea	125
4.6 Scaune pe roțile și ajutoare de mobilitate.	133

4.7 Imunizări	142
4.8 Producția hranei	148
4.9 Concluzii: Inițiative umanitare LDS.	155

Capitolul 5: Serviciile de asistență socială, de educație, voluntariat și urgență

5.1 Introducere	158
5.2 Serviciile de asistență socială LDS.	159
5.3 Programe educaționale	173
5.4 Mâini de ajutor	178
5.5 Ajutor la dezastru și urgență	190
5.6 Concluzii	206

Capitolul 6: Biserica LDS în România

6.1 Introducere	208
6.2 Istoria LDS în România	208
6.3 Vizitele LDS în perioada comunistă	210
6.4 Începutul muncii umanitare LDS în România	211
6.5 Proiectele umanitare inițiale.	213
6.6 Prima Olimpiadă Specială în România.	218
6.7 Activitatea umanitară de caritate LDS în primele două decenii.	225
6.8 Starea actuală a Bisericii LDS în România	234
6.9 Concluzii	234

Capitolul 7: Concluzie

7.1 Întrebarea și metodologia cercetării	236
7.2 Literatura.	237
7.3 Concluziile cercetării	238
7.4 Rezumat	242

<u>Bibliografie</u>	244
--------------------------------------	-----

<u>Fotografie și Credite de grafic</u>	301
---	-----

Anexe

1. Populația LDS în comparație cu alte religii	302
2. Suprapunere între Obiectivele MD și Inițiativele Permanente LDS	303
3. Suprapunere între Inițiativele LDS și Convenția drepturilor persoanelor cu dizabilități (CRPD)	304
4. Statistica Instituțiilor de binefacere LDS – 2012	306
5. Țările care au primit ajutor de la Instituțiile de binefacere LDS	307
6. Transcrierea “Ordinului de exterminare” din 1838.	310
7. Ordinul Executiv din 1976 de anulare a „Ordinului de exterminare”	311
8. Rezoluția Camerei Reprezentanților Illinois – Apărare la Mormoni.	312
9. Cunoașterea religiilor din Israel – Sondaj	315

<u>Mulumiri</u>	317
----------------------------------	-----

Glosar și cuvinte cheie

Apostol – un membru al celei mai înalte ierarhii de conducere în Biserica LDS

Episcop – liderul laic al unei congregații of a local LDS congregation

Președintele filialei - liderul laic al unei congregații locale LDS mai mici

Staroste – titlu formal folosit pentru misionarii masculini LDS și membrii adulți masculini ai Bisericii LDS

Prima președinție – organul de conducere a Bisericii LDS, condusă de președintele/profetul Bisericii și consilierii săi (de obicei doi, dar uneori trei)

Misionar umanitar – un misionar voluntar LDS (de obicei o persoană mai în vârstă) a cărui responsabilitate principală este administrarea proiectelor umanitare

LDS - membrii, doctrine sau activități ale Bisericii lui Isus Christos a Sfinților din Zilele din urmă

membrii – oameni care sunt membrii botezați ai Bisericii lui Isus Christos a Sfinților din Zilele din urmă

Misiunea – o zonă specifică și o perioadă de timp în care servește un misionar

Misionar – un membru al Bisericii LDS care a primit oficial responsabilitatea de a face prozeleți fie de a ține servicii religioase cu normă întreagă într-o anumită zonă, fără plată, timp de 18 – 24 luni

Mormon – membrii, doctrine sau activități ale Bisericii lui Isus Christos a Sfinților din Zilele din urmă

Episcop prezident – liderul responsabil cu toate afacerile temporale ale Bisericii LDS, inclusiv serviciile de asistență socială

Preoție – autoritatea acordată bărbaților LDS de a administra afacerile Bisericii LDS

Soră – titlu formal folosit pentru misionarii LDS femei și membrii adulți de gen feminin

Biserica - Biserica lui Isus Christos a Sfinților din Zilele din Urmă

CUVINTE CHEIE: umanitar, LDS, minoritate, Mormon, religie